

Psaníčko na obláčku

*Dnes dopoledne já měl jsem
jeden čarokrásný sen či zdání
o psaníčku na obláčku přání,
pro jednu hodnou, leč utrápenou paní,
jak snáší se z nebe až dolů k ní.*

*Při tom slyším říkat anděla
o tom, že chce, aby věděla
že v tom psaní je ukryto přání,
jenž světe div se, zní:*

*Nechť v srdci rozkvete Ti růže květ,
který Tvůj rytíř - ochránce již nyní,
svou starostlivou láskou zalévá.
Neboť On je pomoc z nebe seslaná,
o kterou prosila jsi, Ty duše raněná,
po odchodu bývalého partnera.
Již brzy uvidíš, jak krásný je ten svět!*

*S veselou myslí chraň si své zdraví.
Smích je lék, jenž rozdávat Tě baví.
Nezazlívej svým blízkým jejich chyb,
tím nemůžeš nikoho napravit.*

*Netrap se ničím, co dříve prožila jsi,
když nyní s láskou, v přítomnosti,
spřádáš nitky ke své budoucnosti.
Až radostnou a šťastnou Tě druzí uvidí,
pak uvěří Ti, že i oni sami
mohou být radostní, šťastní a laskaví.*

*Nechť každá Tvá myšlenka je lásky šíp.
Žij v pravdě a splňuj každý svůj slib.
Važ si daru řeči! Ať každá Tvá věta
je holubicí míru, jenž nádherně létá.
No tak pusť svůj úsměv, ať letí do světa!
Až rozkvete Ti v duši mír i štěstí,
radostné a hodné budou i Tvé ratolesti.*

*Když báseň anděla těmito slovy
dozněla,
spadla z kouzelného obláčku přání
kapička naděje přímo do srdíčka
této vznešené a krásné paní.*

